SCHNAUZERBLADET

Nr 3 2020

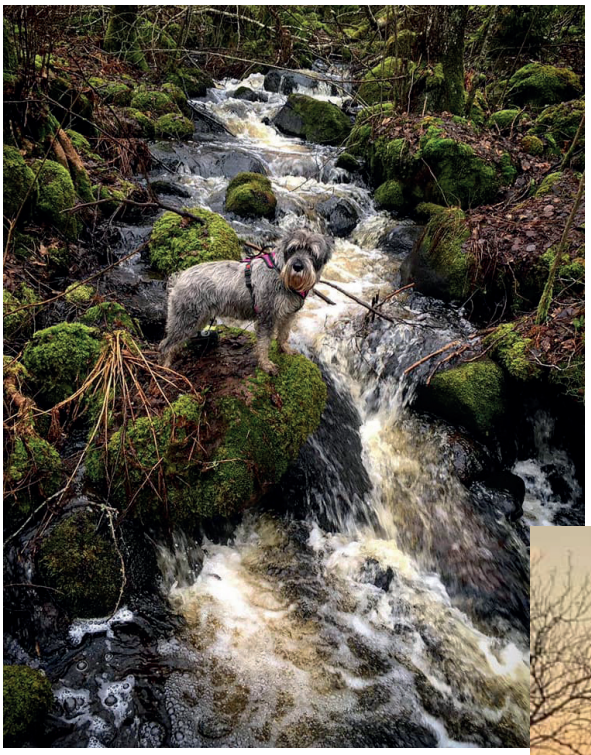

Silver (Keeris Epos)
Foto Göran Thomér

Friends for all Baghera ”Baggis”,
årets utställningshund PS
Foto Sara Berg

Innehåll

3 Vår nya logotyp

4 Ordförande har ordet

5 En fjärrfröken och en fjärrhund

6 Vetenskap: Hundar kan känna svag värmestrålning

7 Vetenskap: Respiratorisk coronavirus hos hundar i Sverige

8 Cykla med hund

10 Mer om en helt vanlig schnauzerfamilj (Buster och hästarna)

12 Schnauzerresor

17 Specialsök SBK

18 SBKs prov i specialsök

19 Arbetande hundar – från Eucalyptys till ID-sök och Rallylydnad.

20 Mer om besökshund

22 Sponsring medlemmar

23 Aktiviteter

24 Den nya generationen

25 Kommande

26 Utställningar 2020

27 5 goda skäl att köpa schnauzer

28 Hedersuppfödare

30 Uppfödare presenterar sig

32 Till sist

33 Tack våra Sponsorer Ronden 2019

Historien om nya logotypen

Inför jubileumsåret 2019 diskuterades inom styrelsen att ta fram jubileumsprodukter med tryck. Vi kunde då konstatera att den gamla logotypen var av för dålig kvalitet för att vi skulle få ett snyggt tryck. Bilden av schnauzrarna var inte heller representativ för hur vi ser schnauzrarna idag. Den var ursprungligen tecknad av Aud Rye, som även illustrerade böckerna om den svenska mellanschnauzern.

I diskussionen fanns också synpunkter på att logotypen skulle moderniseras. Ett förslag togs fram som visade två schnauzrar i kontur och stående i helfigur. Den presenterades på FB-gruppen och det visade sig att engagemanget runt logotypen var mycket stort och övervägande var synpunkterna på logotypen negativa. Vi blev överraskade av det stora engagemanget och drog tillbaka logotypförslaget.

Istället utlystes en förslagstävling om en ny logotyp. Tävlingen avslutades på hösten 2019 utan att ett enda förslag hade kommit in. Vi efterlyste då representativa bilder på schnauzers och fick in en hel del. Från dessa togs två huvuden fram och vi gjorde en ny logotyp. Texten i logotypen var lila, den färg som en gång beslutades vara Schnauzerringens färg.

Till årsmötet lade styrelsen fram ett förslag med den nya bilden och den gamla bilden för omröstning och beslut på årsmötet. Beslutet på årsmötet blev att den nya logotypen skulle utgå från den nya bilden, men att tre bearbetade förslag skulle tas fram av en professionell grafiker. Kontakt togs med den grafiker vars namn kom upp på årsmötet och vi fick först tre förslag som refuserades då de var för långt från den bild som var underlag.

Vi fick tre nya förslag som presenterades för omröstning i uppfödargruppen enligt årsmötets beslut. Ett av förslagen fick flest röster, men samtidigt fick vi många kommentarer, vilket vi tog fasta på och gjorde omtag. Det blev en ny omröstning med dels det vinnande förslaget från första omgången och dels två som var mer lika underlagsbilden. Denna omröstning resulterade i en klar majoritet för den logotyp som presenteras nedan. Styrelsen beslutade därför enlig uppdrag från årsmötet att detta ska vara Schnauzerringens nya logotyp. Den är i ett filformat som går att förstora, förminska eller reproducera utan kvalitetsförlust. Den kan användas med text valfritt i den lila färgen eller med svart text .

Ordförande har ordet

Jag tror aldrig att jag har känt mig så priviligierad som just nu. Detta trots att jag tillhör den sk riskgruppen 70+. Min tillvaro har förändrats precis som alla andras men det jag måste avstå ifrån uppvägs mer än väl av mina fantastiska schnauzrar. Dom är alltid glada och positiva, ställer upp på allt och ger så mycket kärlek.

Det jag saknar nu alla trevliga möten på utställningar och andra hundaktiviteter, men den tiden kommer igen. Istället kan jag ägna mycket tid åt andra saker. Tidigare har jag läst flera av SKK:s utmärkta distanskurser och just nu håller jag på med två samtidigt. Det ger mig rika möjligheter till att ”prata” hund genom de diskussioner, som är en del av kurserna. Kurserna kan varmt rekommenderas.

Styrelsen har nu kommit till slut med processen för ny logotyp och logotyp med bakrundshistoria presenteras i bladet.

Ett upprop i FB-gruppen har resulterat i flera nya medarbetare i tidningen. Sara Berg har varit med tidigare och har låtit sin Baggis ersätta Vicke som kåsör. Ämnet är jobba hemifrån som många schnauzrar får njuta av med hussar och mattar hemma på heltid. Åsa & Thomas Nargell kommer igen med historien om Buster och hästarna. Agneta Hjelm har levererat en artikel om SBKs specialsök. Carina Anderström har skrivit en artikel om sin arbetande Schnaublacks Vilma. Sanet Andersson skriver om sin besökshund Scarlights Hizellda ”Zelda”.

I SSPK finns några hedersuppfödare som vi kommer att presentera. Först ut är Inger Ny Nilsson som kom med idén. Vidare berättar två uppfödare om sin verksamhet Pia Anderssin och Monica Håkansson.

Till sist finns det fortfarande möjligheter att hålla igång aktiviteter om man håller sig till vissa restriktioner. När jag skriver detta har läget börjat ljusna lite och det finns hopp om att vi kan närma oss det liv vi hade tidigare. I slutändan har vi nog lärt oss en hel del och kanske framförallt att vara rädda om varandra.

Sköt om er så ses vi kanske snart igen

070-562 07 94; jan.hockart@outlook.com - övriga telefonnummer och e-postadresser hittar ni på hemsidan.

Sökes - Redaktör för Schnauzerbladet

Vi söker någon som kan ta över som redaktör för Schnauzerbladet. Det är bra om du har erfarenhet av Adobe Indesign eller annat publiceringsverktyg. Du är inte ensam om att att producera tidningen. Vi är flera som bidrar med material i form av text och bilder. Tidningen är ett lagarbete där du tar hand om utformningen.Vi ska i fortsättningen liksom tidigare arbeta med temanummer där vi speglar aktuella schnauzerfrågor. I väntan på ny redaktör kommer vi att producera minst fyra nummer per år med gemensamma ansträngningar. Vi tar tacksamt emot material i form av text och bilder. Artiklar utan signatur är skrivna av redaktören.

Hemma med matte (Baggis vickearierar)

Foto: Fröken Sara

En fjärrfröken och en fjärrhund

Livet förändrades hastigt för oss alla på bara några dagar, i en del fall bara några timmar. I slutet av mars var min matte var på sin skola och vid lunch fick hon veta att skolbyggnaden skulle stänga och att alla elever skulle få fjärrundervisning. För min del har det varit toppen för då kom min matte hem till mig och nu vill ingen av oss gå tillbaka hur det var förut. Vi jobbar hemifrån och jag har blivit mattes jobbarkompis. Det är jättemysigt och mina arbetsuppgifter handlar mest om trivsel.

Jag skulle säga att vi kommit varandra närmare den här tiden, vi har liksom blivit mer av ett team än förut. Det har alltid varit bra mellan oss men nu har det vuxit fram ett osynligt band mellan oss. Jag lyssnar mer på henne och hon var blivit viktigare för mig. Jag tycker integritet är viktigt så jag är inte den som sitter i knäet, men ibland hoppar jag upp till matte i soffan när hon sitter och jobbar.

Matte brukar sitta med sin dator i den grå divanen och det ryms förvånansvärt många tonåringar i hennes lilla dator. Ibland är jag med lite och ungdomarna som pratar lite speciell svenska kallar mig för mattes haiwan. Det är tydligen persiska för djur eller något liknande och de låter gulliga när de säger det så jag tror de gillar mig. De svenska ungdomarna ropar: Baggiiis Baggis när de ser mig. Kul! En av dem brukar ha en kattunge i knäet. Hoppas den eleven kommer på besök hit någon gång och tar med katten. Matte säger att det inte kommer att hända.

Det är extra viktigt att vakta bra när matte är hemma mer och jag säger till så fort jag ser något suspekt. Ibland får jag bara vakta sovrummet istället när matte har lektion.

Matte har berättat att några mattar i schnauzerringen jobbar i vården och att de jobbar jättehårt. Hon pratar en hel del om att kurvan ska plattas ut och att det är viktigt av massor av skäl. Det är mycket som blivit annorlunda mot tidigare. Vi åker inte på några utställningar längre och för mig gör det inte så mycket. Vi har det mysigt hemma.

Matte säger att hemmajobbet är enda fördelen med det här eländet. Jag vet inte riktigt vad hon menar med ”eländet” men jag är mycket nöjd med att hon är hemma med mig. Ta hand om era mattar och hussar. Jag gör mitt bästa med min och tillsammans med matte försöker jag också lista ut hur vi ska göra för att matte alltid ska få jobba hemifrån.

Med vänlig hälsning
Baggis

(Tack för hjälpen Baggis. Hälsningar Vicke)

Hundar kan känna svag värmestrålning

Referat av en studie i samarbete mellan forskare i Lund och Budapest (Anna Bálint, Attila Andics, Marta Gácsi, Anna Gábor, Kálmán Czeibert, Chelsey M. Luce, Adam Miklósi & Ronald H.H. Kröger), publicerad i Scientific Reports

Hundens rhinarium, den nakna och ofta fuktiga nosspetsen är rikligt försedd med nerver och kall, vilket indikerar känselfunktion. Forskargruppen kom till en hypotes att detta skulle kunna tyda på särskild känslighet för värme.

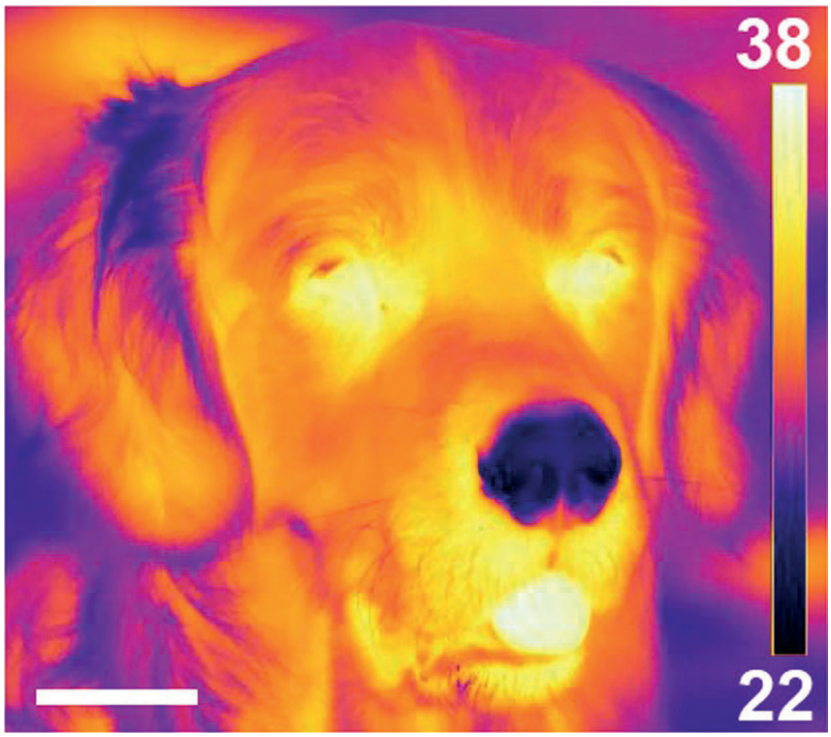

Gruppen tränade tre hundar att markera två plåtar. Den ena hade samma temperatur som omgivningen och den andra hade samma yttemperatur som ett pälsförsett däggdjur. Hundarna kunde tydlig skilja plåtarna åt på avstånd vilket framgick av den dubbelblindtest man gjorde.

I ett annat experiment gjorde man magnetröntgen av hjärnorna på 13 vakna hundar som stimulerades på samma sätt som i det första experimentet. När dom utsattes för den varma stimulin kunde man tydligt avläsa detta i magnetröntgen.

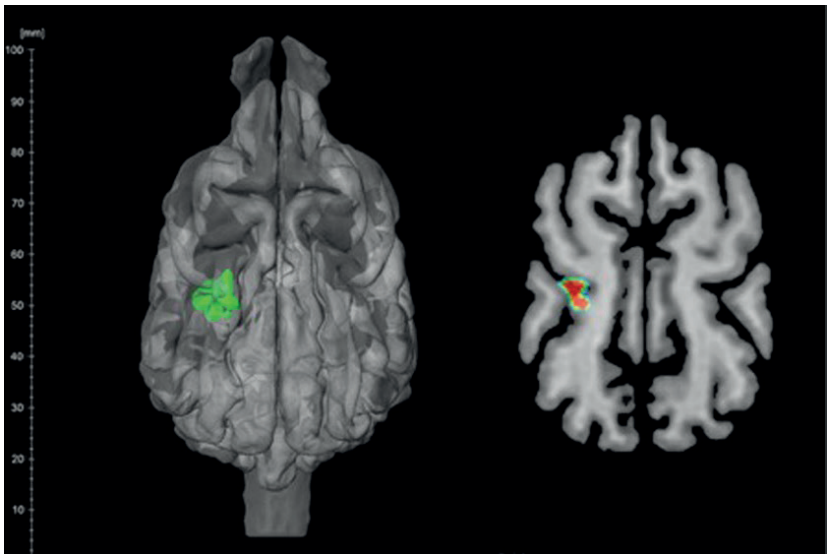

Förmågan är sedan tidigare känd hos insekter, ormar och hittills ett däggdjur, den blodsugande fladdermusen.

Man tror att hunden använder sig av förmågan att upptäckta gömda bytesdjur i mörker. Så en schnauzer skulle kunna använda förmågan vid jakt på möss och råttor.

En längre artikel kan läsas på länken:
https://www.forskning.se/2020/03/04/hundens-sjatte-sinne-varmesensor-i-nosen/

Respiratoriskt coronavirus hos hundar i Sverige

Referat av artikel från SLU, 27 mars 2020

Ett coronavirus har påvisats bland hundar i Sverige. Viruset är ett av flera smittämnen, som kan orsaka kennelhosta. Viruset kom troligen till Sverige runt 2010. Det är inte samma virus som ger upphov till covid-19 hos människor.

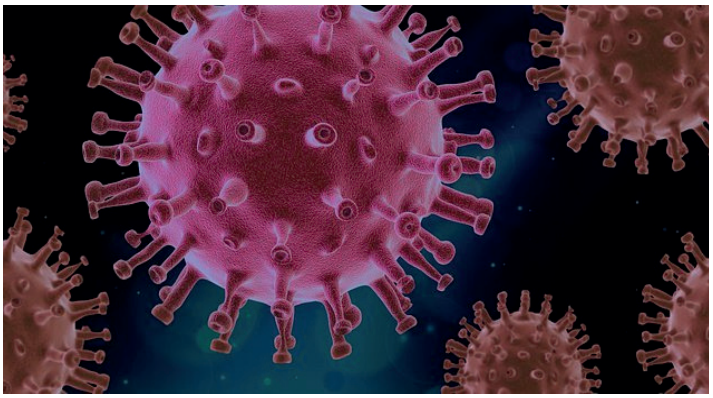

Det finns två olika coronavirus varav det ena orsakar luftvägsproblem och det andra diarré. Det finns inga rapporter om att virusen drabbar männsikor.

Forskarna har undersökt prover från 88 hundar över hela Sverige, som drabbats av kennelhosta under perioden 2013-2015. Av dessa har 13 st varit positiva för resperatoriska coronavirus.

Det virus som har funnits hos hundar i Sverige är besläktat med ett virus som påträffades i Italien 2005.

Man tror att viruset ursprungligen kommer från Asien.

Man räknar med att kunna utveckla ett vaccin mot hundens respiratoriska coronavirus.

Man tror att det virus som orsakat pandemin kommer från fladdermöss och att det har förmågan att byta värddjur, vilket då skulle ha skett eventuellt via ett annat däggdjur.

Hela artikeln kan läsas via länken:
https://www.forskning.se/2020/03/27/respiratoriskt-coronavirus-hos-hundar-i-sverige/

Cykla Med HUNd

Att cykla med hunden är ett ypperligt sätt att motionera den. Innan du ger dig ut och cyklar med hunden finns dock lite saker du bör tänka på. Att inte börja cykelmotionera hunden i för tidig ålder eller för hårt från start är två av dem.

Motion av den unga hunden

Hur avslappnad och lugn din cykeltur än ter sig, så innebär cykelmotion ändå att hunden tvingas hålla ett konstant tempo och inte själv har möjlighet att reglera hastighet och mängd motion. Innan din hund utsätts för den här typen av belastning bör den i första hand vara färdigväxt.

Medan hunden växer bör den få en begränsad mängd motion och hunden bör själv kunna vara med och reglera hur mycket den rör sig.

Rekommendationer inför cykelträning

Genomgående kan man säga att det inte är en god idé att börja cykelmotionera hunden före 18 månaders ålder. Detta är naturligtvis en individuell gräns – en tyngre hund kan behöva mer tid innan ben och leder klarar en större påfrestning. För hundar av sådan ras som ibland har höftledsfel eller armbågsledsfel, ska man definitivt ha hunnit röntga hunden innan cykelträning inleds.

Det är viktigt att veta hur hundens leder ser ut för att kunna avgöra vilken typ av belastning det är lämpligt att utsätta den för. Om din hund har anmärkning på höfter eller armbågar så bör du rådgöra med din veterinär för att kunna lägga upp ett träningsprogram som bäst passar din hund.

Inskolning

När du vet att hunden är fysiskt mogen för att klara av cykelmotion så är nästa steg att ”skola in” hunden i cyklandets konst. När du cyklar ska hunden springa på din högra sida, alltså motsatta sidan till när hunden ska gå fot. Anledningen är att du ska befinna dig mellan trafiken och din hund om ni cyklar på trafikerade gator.

Till en början är det bäst att skynda långsamt och cykla kortare turer. För hunden är det dels viktigt att den lär sig hur cyklingen går till och hur den förväntas uppföra sig och dels av vikt att den i början rent fysiskt inte utsätt för stor belastning av ovana muskler.

Det kan vara lämpligt att lägga in ett kommando när du lär hunden springa bredvid cykeln. Använd exempelvis kommandot ”pedal” när du placerar hunden på din högra sida vid cyklingen. Efter lite träningen klarar hunden även att springa lös vid sidan, när omgivningen tillåter. Att ha hunden lös minskar risken för abrupta stopp om hunden, trots förmaningar, hittar något spännande att lukta på.

Se till att du har rastat hunden innan ni ger er av på cykelturen. Det minskar risken för att du eller din hund ska skada sig vid ett plötsligt stopp.

Underlaget är viktigt

Det är också viktigt att tänka på vilket underlag som hunden motioneras på. Motion på hårt underlag, som asfalt, medför ett större slitage på hundens leder och bör minimeras. Försök motionera hunden på så mjukt underlag som möjligt. Gräs och sand är allra bäst men kan bjuda lite motstånd för den som sitter på cykeln. Motionsspår brukar ha utmärkt underlag men här är det av extra stor vikt att hålla hunden kopplad för att inte störa andra motionärer.

”Springer” att rekommendera

Förutom inskolning av hunden krävs även att cyklisten får en viss vana vid att framfärdas med hunden vid sidan. Att hålla i kopplet med en glad hund i andra änden kan vara en utmaning även om man inte dessutom har ett styre och pedaler att hålla reda på!
Det finns en speciell anordning, kallad springer, framtagen just för att sätta på cykeln när du motionerar din hund. Hunden ska då ha på sig en sele och selen fästs vid en arm som sitter fast på cykelns ram. På så vis har hunden motstånd från hela övriga ekipaget om den sackar efter eller försöker stanna eller springa fortare. Det är dock lämpligt att ha koppel på hunden även om springer används, eftersom kopplet gör det möjligt att kontrollera hastiga rörelser från hunden sida.

Reflexer ett måste

Oavsett säsong är det alltid på sin plats med reflexer på såväl dig som hunden. Även på sommarkvällarna är det viktigt att synas ordentligt. Tänk på att utrusta dig och din hund ordentligt nästa gång ni är ute och cyklar.

Lycka till och cykla lugnt!

Agria Djurförsäkring

Mera om en helt.....

Buster och hästarna

Buster (Trälhavets Jasper) attackerar hästar i november 1994.

En gång när Buster vara knappt 2 år så tog jag honom och Tommy, 2 år i sittvagn via en skogsstig till en hästhage nära Täby Kyrkby där vi bodde. Buster sprang lös i hagen för jag hade inget problem att kalla in honom när jag behövde. Hade med mig brödskivor till hästarna och gick fram till staketet och Buster var lös i hagen. Då fick Tommy för sig att han skulle fram till staketet och ramlade framför mig i gräset. Jag sa till honom att ”akta dig Tommy, hästarna kommer”. Skulle jag inte ha sagt!

Buster som valp

Märker att Buster hör detta och vänder och rusar mot de annalkande hästarna förmodligen för att skydda Tommy som han tror är i fara. När Buster är nära hästarna vänder de och flyr men den ena hästen sparkar bakut just när Buster är ung 2 – 3 meter bakom. Jag hör en krasch som när man slänger en flaska mot en sten och Buster är träffad av hästens spark! Hästarna flyr och Buster stannar upp. Jag inser att Buster är träffad och ropar till honom att komma. Han kommer och efter en snabb koll ser jag att hans underkäke är av! Rinner blod men inga mängder.

Buster 1 år

Tar med ena handen och sätter Tommy i sittvagnen. Med andra handen tar jag Buster under armen och sätter av hemåt. När jag kommer hem, rätt trött efter att burit på 20 kg Buster i 2 kilometer lämnar jag in Tommy och ropar till Åsa att ”Buster är skadad”. Jag sätter Buster på passagerarsätet i bilen och kör via Norrtäljevägen in mot stan för att åka till djursjukhuset, Djurakuten. Det är söndag eftermiddag och mycket trafik när alla skall hem från landet. Vid Naturhistoriska Riksmuseet blir det rött och Buster ser en hund i bilen intill och resultatet blir blod på rutan och jag kryper ihop och väntar på grönt ljus. Buster verkar inte så bekymrad över sin avsparkade underkäke.

Buster 1 år med Tommy

Väl inne på djursjukhuset sitter det rätt många och väntar med sina hundar. Buster får syn på en schäfer och kastar sig framåt i kopplet och morrar med hängande underkäke och vill slåss! Veterinären binder ihop käken men behåller honom över natten. Hon säger att 2 cm närmare och han hade varit död. Efter några veckor med flytande föda så återhämtar han sig helt.
Inte fasen blev han rädd för hästar efter det, kanske höll lite längre avstånd dock. Vid två års ålder var Buster rätt kaxig mot andra hanhundar. Vad göra?

På den tiden släppte man hundar av alla sorter och storlekar lösa ute på Gärdet i Stockholm. Var säkert 25 – 30 hundar lösa där. Åkte dit med Buster och släppte honom lös bland de andra och avvaktade vad som skulle hända. Slagsmål? Nix, då var han inte så kaxig utan blev en i flocken. Jag såg aldrig att några hundar rykte ihop. Var alltifrån taxar till stora Dobermann och flocken bara sprang omkring. Efter två besök där så blev Buster betydlig mindre kaxig mot andra hanhundar.

Buster är nu begravd bland alla andra djur vi haft med utsikt över havet.

Åsa & Thomas Nargell

Schnauzerresor

När det här skrevs fanns inte Covid19 och allt var öppet, men det blir det väl åter.

Detta är en berättelse om hur det är att resa med schnauzer i husbil, bil, båt, tåg och annat. Den bygger bland annat på min blogg "Schnauzerliv" och börjar den 4 september 2016. Resan pågår fortfarande även om vi återkommer till basen ibland. Vi det är Janne, Vicke och numera också Mazze. Den gamle är skägglös och har två ben, de unga har fyra och är väldigt skäggiga.

Resan började egentligen 2016 i midsommarhelgen. Min fru hade just gått bort efter en längre tids sjukdom och jag hade bestämt mig att nu skulle det bli husbil och hund. Det var helt klart att det skulle bli en schnauzer eftersom jag hade haft två stycken tidigare. Den 10 juli föddes tre valpar i Degerfors, Vilja, Viper och Viking. Jag skulle ha en hane och jag hade två att välja på. Jag fick välja från en bild och jag valde den tjockaste som var Viking. Min systerdotter, som såg bilden påstod att det var en minigris jag hade köpt. Jag döpte grisen till Vicke. Grisen visade sig vara en schnauzerprins.

Så kom dagen när jag skulle hämta honom. Det var den 4 september och jag hade åkt från ett femtioårskalas i Borlänge över skogen till Degerfors. Jag hade ordnat med en bur i husbilen och lille Vicke fick krypa in i buren. Hela vägen från Degerfors skrek han, men precis innan Örebro tystnade han och har sedan aldrig beklagat sig över att åka husbil. Vi gjorde lite kortare resor och sedan en resa till Skåne för att presentera den nya familjemedlemmen för släkten.

Vicke fann sig snabbt tillrätta med husbilslivet och deltog aktivt i allting med en schnauzers vanliga nyfikenhet och entusiasm. Därför blev det bestämt att det här var något vi skulle fortsätta med och det beställdes en ny husbil. Den hämtade vi i mars 2017 och gav oss iväg på en fem veckors turné mot kontinenten. Vicke hade förstås fått nödvändiga vaccinationer och hans egna pass med bild och allt var med.
Efter ett stopp hos släkten i Skåne blev det Öresundsbron och det riktiga äventyret började.

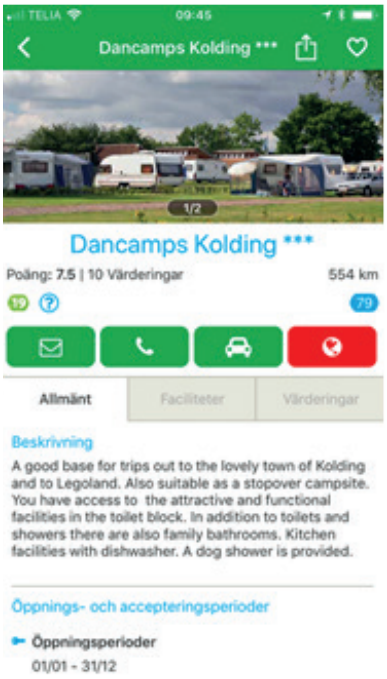

Riktigt spännande blev det ganska snart. Jag ville undvika långa etapper, så vi parkerade i en liten stad på Själland, som heter Ringkøbing för en promenad. Det var fint väder och vi stannade vid ett litet café för kaffe och ett danskt wienerbröd. Vi satt på uteserveringen och njöt och jag passade på att ta en bild på Vicke. Sen tog vi en promenad i den mysiga lilla staden tills jag skulle ta ännu en bild och upptäckte att telefonen var borta med körkort, bankkort och allt. Tanken for genom huvudet: ”Det var den resan!”. Efter en rusch tillbaka till caféet pekade en trevlig man och sa: ”Din telefon har dom tagit hand om där inne”. Puhh! Vi var tillbaka på samma ställe i år och dom kom ihåg mig.

Jag hade skaffat ACSI-kort, vilket man kan använda på ett stort antal campingplatser och få försäsongspriser. Med kortet följer en app, som är fantastiskt bra. Där kan man söka campingplatser i närheten eller var som helst. Det finns bilder och beskrivningar av faciliteter. Priserna finns angivna och är fasta. Campingarna har fått bedömningar och skrivna omdömen. Jag har hittills inte hamnat på någon dålig camping och dom flesta har varit riktigt bra. På dom flesta finns även stugor och andra boenden.

Öppettider och tid då rabattpriserna gäller finns angivna. Det finns några enstaka campingar som inte accepterar hundar och det finns i så fall angivet. Dock är antalet hundar i regel begränsat till max två, men det finns säkert utrymme för förhandling. Det finns en mängd campingar som är anslutna i hela Europa. I England är utbudet mer begränsat, men de som finns har samma standard som i övriga Europa. För det mesta behöver man inte boka i förväg under för- eller eftersäsong om det inte är helger. Under helgerna gäller i regel inte rabattpriserna.

Vi fortsatte vår resa genom Danmark, Tyskland, Holland, Belgien och in i Frankrike, som var målet. I Frankrike höll vi oss vid kusten i Normandie och Vicke älskade att schnauzerspringa i sanden på stränderna. Jag lärde mig snart att vi skulle gå runt och hälsa på grannarna när vi hade checkat in. Vicke är väldigt social och älskar allt och alla, men han är ju schnauzer också och vaktar gärna på alla, som inte har presenterat sig, men när hälsningsceremonin är över, viftar han bara glatt på svansen och slår sig till ro.

Vi dröjde oss kvar vid kusten och bestämde att hit skulle vi åka nästa år igen. De fransmän vi mötte verkar alla älska hundar och Vicke blev mycket uppmärksammad. De var många ”tres beau” och ”quel gentil chien”. Vi hade en grovskiss till resplan och drog inåt landet. Vicke hade fått en kal fläck på halsen och jag var orolig att han hade fått skabb eller något liknande. Det blev ett besök hos en trevlig veterinär i Le Mans, som bara pratade franska. Jag försökte förklara med min begränsade skolfranska och efter en mycket noggrann och engagerad undersökning kom han fram till att det nog inte var någon ohyra, men han gav oss en salva att använda för säkerhets skull. Taxan var bra mycket billigare än i Sverige. Fläcken växte snart igen.

Vi har gjort flera besök hos franska veterinärer och har fått engagerad och bra hjälp till mycket humana priser. Bland annat blev vi räddade av en veterinär i Calais när vi upptäckte att vår svenska veterinär hade skrivit ett felaktigt datum i passet och man vägrade släppa ombord oss på färjan till England, men det är en annan resa.

Gå på restaurang har jag inte upptäckt vara ett problem, inte ens med en livlig ung schnauzer. Vi har varit på restaurang i Danmark, Tyskland, Holland, Belgien, England och Frankrike och blivit väl mottagna. Det är dock säkrast att fråga innan. Det kan finnas undantag. För det mesta finns det vatten och en godbit även till skägget.

Jag är kanske partisk, men är det inte så att en schnauzer alltid lyckas locka fram leenden hos den mulnaste publik. Det händer varje gång vi åker buss, tåg eller spårvagn, vilket vi har gjort många gånger. När vi kliver av brukar hela vagnen le och skratta. Det är väl den där nyfikenheten och intresset för omgivningen, som charmar alla och husse får känna sig stolt och glad över sin kompis. Allting måste undersökas noggrant och det finns ingenting som har avskräckt Vicke. Nyfikenheten tar alltid överhand.

Det finns dock ställen där Vicke inte har fått följa med. Ett sådant var den stora amerikanska krigskyrkogården i Normandie. Det kan jag förstå. Fast det är så länge sedan var det en gripande upplevelse med en sorgsen känsla, som dröjde sig kvar.

Schnauzerresor

Vicke har bland annat varit på museum och tittat och luktat intresserat på allt. Han sköter sig utmärkt. Inte ens konstiga randiga kor undgår att bli undersökta. Den här kon finns vid Mt St Michel.

Efter besöket i Frankrike var det dags att vända norrut genom östra Tyskland och en liten sväng in om Polen. Vi åkte sedan färja mellan Puttgarden och Rödby.

Färjor är ett särskilt kapitel. Vi har förutom den korta turen mellan Tyskland och Danmark åkt mellan Calais och Dover. På dessa färjor måste Vicke stanna kvar i husbilen, vilket inte har varit något problem med honom. Han bara lägger sig och sover. På längre färjerutter gäller andra regler, men dom varierar, så det finns skäl att kontrollera reglerna.

Efter att ha varit på resa i fem veckor är det skönt att komma hem och ruscha i trädgården. Det blir tio glada varv i schnauzerfart runt huset åtföljt av glada skutt, lite gräva i rabatten och rulla runt i gräset. Borta bra men hemma bäst tyckte både Vicke och husse, även om reslusten och suget efter nya äventyr smög sig på ganska snart, men det är en annan historia.

Lite man behöver veta för att resa utanför Sverige med hund och inte minst för att kunna ta med sig sina pälsklingar tillbaka hem:

Checklista

- Djuret ska vara id-märkt
- Djuret ska ha en giltig vaccination mot rabies
- Hundar som reser till Storbritannien, Irland, Finland, Norge och Malta ska avmaskas mot rävens dvärgbandmask. Avmaskningen ska intygas av veterinär och behandlingen ska utföras inom en period på högst 120 timmar och minst 24 timmar före den planerade re-san. Kolla för säkerhets skull Jordbruksverkets hemsida. Ändringar kan ju ske.
- Djuret ska ha EU-pass för sällskapsdjur
- Det är lämpligt att avmaska hunden innan man återvänder till Sverige senast 24 timmar för inresa.
- Reser man med fler än fem hundar gäller särskilda regler som du kan läsa om på Jordbruksverkets hemsida.
- Vid resa utanför EU måste man kontrollera med landets veterinärmyndighet vad som gäller. För återresa till Sverige kan man följa en särskild guide på Jordbruksverkets hemsida.
- Här kan du läsa mer: http://www.jordbruksverket.se/amnesomraden/djur/resorochtransporter.

Ett till sätt att aktivera schnauzerns nos = söka Kong

En sorts specialsök, efter doften av en speciell hundleksak

*Sammanfattning av **Agneta Hjelm** från information om Specialsök på Svenska brukshundklubbens (SBKs) hemsida.*
Dels som Nyheter (i maj 2019 december 2019 och efter Domarkonferensen i januari 2020) och dels
under Funktionär. Även från en artikel i SBKs tidning Brukshunden nr 1/2020 (som även kan hittas
på Brukshundens hemsida).

Specialsök är ett samlingsbegrepp för hundens arbete att söka efter och markera olika dofter. Det kan vara allt ifrån droger, sprängmedel och vägglöss till kantarell eller eukalyptus (som NoseWork).

Röd Kong Classic ® är det vanligaste träningsämnet (doftetiketten) inom tjänstehundsverksamhet med specialsök internationellt. Även i Sverige används det av många tjänstehundförare, bl.a. inom Försvarsmakten. Därmed är det lämpligt att även Brukshundklubben (SBK) använder samma ämne i sitt blivande prov, öppet för alla raser. Målet är att SBKs prov i Specialsök ska innebära små skillnader jämfört med tjänstehundverksamheten så även yrkesverksamma kan delta på provet.

SBK ser det också som viktigt att intressera och engagera så många som möjligt för Specialsök för att få en bra bredd på sporten. Dagens nybörjare, morgondagens mästare!
Specialsök passar för alla som vill aktivera sin hund med hjälp av dess luktsinne, inkl för den som vill få ett verktyg till problemlösning i relation, uthållighet i nosarbetet t ex spår, träna den äldre eller kanske en skadad hund under tiden som konvalescent.
Specialsök är enkelt att träna och hundarna älskar det vilket mål man än har.

Vad Händer?

Lite mer om SBKs prov i specialsök
Nuläget (regelutkast per 31 mars 2020)

Sökområdena är förlagda till verkliga miljöer med normalt förekommande störningar där flera testmoment kan förekomma i ett enda sökområde, men där alla inte behöver ingå. Momenten i SBKs prov är godssök, terrängsök, sök i byggnad och fordonssök (från klass 2 även inuti) samt i klass 3 även sök på person. Provet i sig kan, genom valet av sökområde, komma att innebära test av hundens miljösäkerhet då sökarbetet kan ske på olika underlag, ljud och andra störningar.

En grundläggande tanke är att varje förare ska kunna välja det arbetssätt som passar ekipaget bäst, eftersom provet ska passa för olika sorters hundar. Det krävs därför heller inte någon särskild markering, endast att framförallt föraren men även domaren kan se att hunden hittat doften.

Provet ska bidra till att hundens arbetsförmåga prövas objektivt. Därför ska bedömningen vara så objektiv som möjligt. Den avgörande aspekten är att ekipaget lyckas lösa uppgiften, dvs hittar alla doftgömmorna och att föraren kan berätta när området är avsökt och tomt. Föraren vet alltså inte hur många gömmor det finns i sökområdet.

Ett protokoll finns med en femgradig intensitetsskala avseende: Hundens uthållighet, koncentration och fokus, självständighet och miljö/störningskänslighet samt hittande och markeringar + eventuella felmarkeringar. Även föraren bedöms - avseende systematik och kontroll.

Protokollet ska vara ett stöd för domaren när han/hon ska ge hundföraren konstruktiv kritik efter avslutat sökarbete som bör ge föraren tips om hur ekipaget kan utvecklas vidare inom Specialsöket. Tiden ska inte vara utslags¬givande men mäts för att det finns rekommenderade maxtider. För klass 1 är maxtiden 15-20 minuter med en lämplig söktid om cirka 7 minuter. Tider som i klass 3 blivit minst dubblerade. Under hela söket får endast beröm ges, ej belöning med godis eller leksak. Till skillnad från SBKs vanliga Bruksprov planeras detta prov inte innehålla någon lydnadsdel, bara en funktionell lydnadsdel, t ex att föraren vid behov kan kalla in/styra sin hund.

Under 2020-2021 ska det förutom inofficiella tävlingar också ske utbildning av funktionärer för proven = Domare och Provledare.

Arbetande hundar

Arbetande hundar – från Eucalyptys till ID-sök med inslag av Rallylydnad.

När Vilma kom till oss för 2 år sedan hade jag en tanke om att köra Nosework med henne. Sagt och gjort så började vi och det visade sig att hon tyckte det här med att använda nosen var roligt så vi tränade vidare.

En bekant till mig tipsade om att varva detta med det hon tyckte var kul, Rallylydnad. Hade ingen som helst aning om vad det var och någon tävlingslydnad var jag inte road av att hålla på med.

Jag kikade lite på filmer och tyckte det såg så himla tråkigt ut, så nej tack – det fick vara. Istället började vi en kurs i Specialsök (röd kong) och var hur kul som helst när man såg alla framsteg som Vilma gjorde. Vi hade ett litet försprång där eftersom vi sen tidigare arbetat in doften Eukalyptus genom Nosework. Inför utformning av tävlingsregler och protokoll som ska komma inför denna nya tävlingsgren, fick vår grupp vara testgrupp och hade en träningstävling. Jättespännande var det och att se hur man själv reagerar inför ”tävling” – man blir supernervös och slutar till viss del att kunna läsa av hunden.

Vi fortsatte med träningsgruppen och plötsligt kom vår kursledare på att skulle vi inte starta en kurs inom ID-sök då han som ordnade med träningstävlingen i Kong även utbildar inom detta område. Sagt och gjort, vi startade upp en kurs där vi alltså skulle lära hundarna (och oss) hur man letar upp föremål/personer/djur genom att lukta på en ”smeller”, kan vara en kompress som någon hållit i, en mobil, mössa eller liknande från personen/djuret man vill att hunden ska spåra.

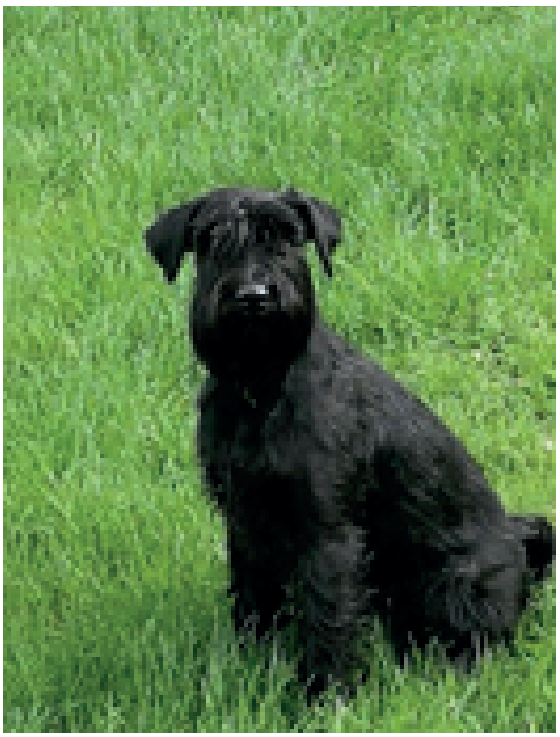

Schnaublacks Vilma

Vilma har hittat spåret och myntet med rätt doft

Detta är en introduktionskurs och alltså ingen certifiering av ID-hund, men att få höra att Vilma i slutet skulle kunna leta på en nergrävd kompress i marken och hitta den genom att lukta på något från den personen som hållt i kompresser, det var för mig en gåta. Hur i hela friden ska hon lyckas med det?
Nu har vi tränat ett par månader och nu kan Vilma spåra sig fram till en peng som en person lagt på marken. Allt detta genom att någon annan gått ett spår och i slutet lagt ett mynt hen hållit i. Därefter får Vilma lukta på den personens mobil och plocka upp spåret för att sedan markera pengen i slutet
Om ett par veckor har vi avslutning och då ska hon klara av ett litet prov att hitta rätt lukt bland flera utlagda – ignorera de med fel doft och därefter följa rätt luktspår. Det ska bli spännande att se hur långt vi kommit den 11 maj

För att inte tråka ut en Schnauzertjej så ville jag få in lite mer kontakt mellan henne och mig så jag gav Rallylydnaden en chans – och se på sjutton, jag tyckte det var jättekul när jag såg att hon hade roligt. Så där ska vi nu skicka in ett första träningstävlingsbidrag online (corona tillåter ju inte fysiska tävlingar nu). Vilka framsteg hon gjort även där och nästa steg blir att inför vintern lära henne lite drag och hoppas på snö

Ett liv med en Schnauzer blir bara roligare för varje dag när vi utvecklas och har roligt tillsammans. Vi behöver båda arbeta för att må bra, både med hjärna och kropp - Ren kärlek.

Text och bild Carina Anderström
//Carina och Schnaublacks Vilma

Livet som Schnauzer kan vara jobbigt ibland

Ren kärlek

Arbetande hundar

BESÖKSHUND

Nu är Hizelda i arbete och det var så här det började.

Redan innan vi skaffade hund var jag nyfiken på sociala tjänstehundar. Jag funderade över att eventuellt arbeta med hund inom vård och omsorg om hunden skulle lämpa sig för det.

Så fick vi hem vår underbara schnauzer Scarlights Hizelda från Pia Andersson i Skurup! Entusiastisk, intelligent, lekfull! Visserligen viljestark och busig men vilket mångsidigt tillskott till familjen!

Zelda följde med på några volontärbesök på äldreboendet men jag kände att vi båda behövde vägledning i hundbesök på särskild boende. Jag anmälde oss till ett lämplighetstest på Svenska Terapihundskolan. Testledaren såg den unga, spralliga schnauzerns potential och i slutet på februari i år, knappt ett år senare, fullföljde vi Besökshundutbildningen. Vårt första uppdrag spikades kort därefter.

Syftet med våra mycket uppskattade besök är sällskap, motivation och aktivitet med deltagare. Uppgifter som passar den arbetsvilliga glädjespridaren Zelda utmärkt. Tar jag fram arbetsväskan så är hon på G!

För mig är det otroligt givande att se Zelda och deltagarna njuta av varandras uppmärksamhet. Vår resa som diplomerat besökshundekipage har bara börjat…

Sanet Andersson (Bild och text)

Terapihund är en typ av social tjänstehund som tillsammans med en förare ger stöd till människor inom vård, skola och omsorg.Terapihund (engelska therapy dog) är ett internationellt begrepp för hundar i vården med internationell standard. I Sverige kan de även kallas rehabhund (kan även avse en servicehund), besökshund eller vårdhund.Det finns även specialiserade traumahundar.
(Källa Wikipedia)

Mer om besökshund: https://https://terapihundskolan.se

Sponsring 2020

BPH, MH, MT sponsras med 300 kr
HD-röntgen sponsras med 500 kr
Gåvomedlemskap 100 kr /gåvomedlemskap.
(Gäller uppfödare som är med på uppfödarlistan)
Vi sponsrar också medlemsaktiviteter med upp till 500:-.

Ansökan om sponsring skickas efter genomförande tillsammans med kopia på protokoll (gäller BPH,MH,MT)

När det gäller HD-röntgen skicka kvitto på utförd röntgen till:

vår kassör Lena Lindberg, kassor@schnauzerringen.se
med info om konto för inbetalning av sponsringen.

Glöm inte att uppge medlemsnummer i klubben.

/Schnauzerringens styrelse

Tassa
Foto: Eleonore Andersson

Vad kan vi göra nu?

Även om det finns en del vi inte kan göra med våra hundar just som t ex ställa ut så är vi i alla fal lyckligt lottade. Schnauzerfolket är ju utemännsikor och det finns oändliga möjligheter att aktivera oss med våra skägg. Det dyker upp nya idéer hela tiden. I brukshundsklubbarna rullar aktiviteterna vidar med hänsyn tagen till FHM:s och SBK:s instruktioner. En idé bland många i den lokala brukshundklubben är en liten lagtävling i spår. Rallytävlingar online är en annan. Det är bara att spåna fritt.

Detta måste ni ta hänsyn till:

Undantaget från restriktionernna är verksamhet där högst tio personer samtidigt förväntas befinna sig på samma plats och där de närvarande personerna inte har rest dit från en annan del av landet eller utlandet.

Verksamheten bör företrädesvis bedrivas utomhus, men om den sker inomhus så är det särskilt viktigt att tänka på smittskyddsåtgärder som tex att hålla rejäla avstånd, handtvätt och att inga personer med någon form av sjukdomssymptom eller som tillhör någon riskgrupp deltar.

Nästa kurs med Tony Knight plats och datum kommer att meddelas så snart det är klart att kursen går att genomföras. Mer information:
Anki Thörnestad tel 070-9624482 eller http://bit.ly/akersbergadogclasses

(Betald annons)

Den Nya generationen

Duktiga Emilia Östlunds dotter Engla med ”Rising star” Argenta´s Uno Unik. Det ska bli spännande att se vad det kan bli av dom två.
Foto: Emilia Östlund

Vi vill gärna ha mer text och bilder från aktiviteter ute i landet skickas till redaktor@schnauzerringen.se

Kommande

Utställningar
Enligt beslut av SKKs centralstyrelse är alla länsklubbsutställningar inställda tom 31 augusti.

MT för schnauzer
2020-10-11 På Falkenbergs BHK

Uppfödarmöte
2020-10-24 Hos Möller Bil i Göteborg
Även hanhundsägare och presumtiva uppfödare är välkomna

Medlemskvällar med grillning
2020-09-05 Högbo

Nästa nummer av Schnauzerbladet

Vi räknar med att nästa nummer kommer ut i månadsskiftet maj/juni.

Planerat innehål:

- Ordförande har ordet
- Vickes funderingar
- Avelskommittén
- Mer om den nya generationen (Vi behöver bilder)
- Mer om arbetande schnauzrar
- Aktuella frågor
- Uppslag från läsare

Vi vill gärna ha mer text och bilder från aktiviteter ute i landet skickas till redaktor@schnauzerringen.se

Utställningar 2020

Vår egen utställning Ronden är inställd

SSPKs utställningar i vår har flyttats.
Hur det blir under resten av året kommer att meddelas efterhand.

Så här ser det ut för närvarande:

17 maj	Eskilstuna	INSTÄLLT
23 maj	Hässleholm	INSTÄLLT
7 juni	Norrköping	?
12 juli	Tvååker	?
19 juli	Piteå	?
2 augusti	Åsarna	?
5 september	Sandviken/Högbo	
12 september	Falsterbo	
10 oktober	Sundsvall/Söråker	
1 november	Moheda	

Hur anmäler jag mig till SSPKs utställningar?

Digitalt via SKKs internetanmälan (anmälan stänger kl. 12.00 sista anmälningsdagen). Välj specialklubb på SKKs Internetanmälan.
eller
manuellt via skicka mail till sekreterare@sspk.se eller brev till Annette Persson, Lilla Hisinge 1, 33196 Värnamo. Ange hundens namn, registreringsnummer, ras och vilken klass hunden ska tävla i samt ägarens namn, ort och medlemsnummer. Anmälningsavgiften betalas in på SSPKs plusgiro 43 84 36-8, ange utställningsplats, hundens namn och registreringsnummer

Hur betalar jag min anmälningsavgift med SSPKs inteckningskort?

Du kan använda SSPKs inteckningskort som betalmedel när du anmäler till våra utställningar. För att kunna göra det behöver du anmäla manuell (se ovanstående stycke) samt posta inteckningskorten till Annette Persson, Lilla Hisinge, 331 96 Värnamo. Ange när du postat dem och till vilket värde. Mellanskillnaden betalar du in till SSPKs plusgiro 43 84 36-8.

Hur får jag pm, hundens nummerlapp och ringfördelningen?

Ca två veckor innan utställningen kommer SSPK att skicka pm/hundens nummerlapp och ringfördelning till din e-post (glöm inte att kolla skräpposten). Har du inte möjlighet att skriva ut din hunds nummerlapp så kommer du förbi SSPKs sekretariat på utställningsdagen så får du nummerlappen där. SSPKs sekretariat ligger alltid i anslutning till specialklubbens utställningsringar.

VarFör Schnauzer?

5 goda skäl att köpa en schnauzer

Det finns många fördelar med att köpa en schnauzer - att du vet vad du får, gör ett tryggt köp, tar steget in i en härlig gemenskap, uppfödaren i Schnauzerringen är anslutna till Svenska Kennelklubben och att du stöder vårt arbete för alla hundars bästa är fem av dem!

1. Du vet vad du får
Alla hundraser har sina typiska drag, styrkor och svagheter. När du köper en schnauzer från en uppfödare i Schnauzerringen har du goda möjligheter att ta reda på om schnauzern är en ras som passar just dig och ditt liv, oavsett om du vill tävla i agility, rally, nosework, lydnad, spår eller bara ta härliga promenader. Ju mer kunskap du har om schnauzern desto större är sannolikheten att du och din hund kommer att trivas ihop. Kunskap om schnauzern kan du få via rasklubbens hemsida schnauzerringen.se eller så kan du följa alla inlägg på Schnauzerringens FB-grupp.

2. Ett tryggare köp
Våra schnauzeruppfödare är anslutna till Svenska Kennelklubben som arbetar för att aveln ska ske under kontrollerade former och som ställer höga krav på uppfödarna. När du hämtar din valp ska den vara minst 8 veckor gammal, veterinärbesiktigad och levereras med registreringsbevis och köpeavtal. Schnauzern är ingen hund man kan impulsköper på en parkeringsplats utan köpet måste planeras.

3. Träna, tävla och umgås
När du köper en schnauzer tar du steget in i en härlig gemenskap. Vår FB-grupp har ca 1700 medlemmar och vi har ca 400 registrerade medlemmar i Schnauzerringen. Som medlem i Schnauzerringen blir du också medlem i Svenska Schnauzer- Pinscherklubben som är en specialklubb under Svenska Kennelklubben. Många schnauzerägare är också medlemmar i någon lokal brukshundklubb. Som medlem kan du gå en kurs i vardagslydnad, delta på en hundutställning, följ med på läger, träna, tävla och umgås. Missa inte heller chansen att träffa andra som har samma hundras som du, det kan vara en riktig aha-upplevelse!

4. Uppfödaren – en tillgång
Ta vara på uppfödarens kompetens och engagemang. Som schnauzerägare betyder det mycket att ha någon att vända sig till med vardagsfrågorna – allt från foder till träning, kloklippning eller veterinärbesök. Schnauzerringens uppfödare är måna om att hundarna de föder upp ska födas friska och få ett bra liv med sina nya familjer. Ofta har de lång erfarenhet av sin hundras och många slutar aldrig att lära sig mer.

5. För alla hundars bästa
I Sverige är schnauzrar registrerade i Svenska Kennelklubben. Det betyder att de satsningar vi gör får stor effekt. Som medlem i Schnauzerringen bidrar du till vårt arbete för långsiktigt hållbar avel. Du gör det möjligt för oss att ta nya initiativ i fråga om forskning och utbildning. Dessutom gör du vår röst starkare när vi vill väcka debatt, sprida information och stärka hundens och hundägarens rättigheter i samhället.
Foto: Ulrika Hjort

HederSuppFödare

På förslag av Inger Ny Nilsson tänker vi presentera hedersuppfödare av schnauzer inom SSPK. Vad kan vara lämpligare än att börja med Inger själv.

Trolljäntans Kennel, Inger Ny Nilsson
Inger började sin uppfödning redan som sexåring.....med en kanariefågel. Uppfödningen resulterade inte i några intäkter. Ingen av fåglarna lämnade uppfödaren.

Ingers första schnauzerbekantskap var en kuperad PS hanne, som hon aldrig kunde glömma, men det var aldrig tal om att skaffa en hund till hemmet på den tiden.
Det blev först när Inger var vuxen och själv fick bestämma. Den första hunden var en svart dvärgschnauzertik. Året var 1970. Nästa hund kom 1975, denna också en svart dvärgschnauzertik.

Inger hade inte kommit över kärleken till mellanschnauzer och 1986 kom den första, som var en liten hane från kennel Svartskäggs. Han visade sig ha bettfel och blev så småningom omplacerad.
Starten av schnauzeruppfödningen blev tikarna Barecho Baby Youre Dynamite och Jachtorps Janet. I den första kullen med Janet blev det två stora pojkar (400 g) varav den första fick hjälpas ut av veterinären. När det var dags för ”Daina” blev det veterinären igen och 6 valpar föddes varav en fick somna in pga komplikationer med navelbråck. En valp efter Janets andra kull dog vid 7 veckor i parvo.

Sedan rullade det på med hjälp av kunskaper från SKK:s ”Hunduppfödaren” 1990 och hjälpsamma kollegor. Inger lärde sig trimma genom att se på i början och sedan blev det kurs hos Mona Uddenholm och Eva Helmer. I början var det inte så lätt, men pälsen växte ut igen.
INT UCH NO UCH SE UCH Trolljäntans Cizzmet Kaisersdotter från Janets andra kull och SE UCH Trolljäntans Fantomen från Dainas tredje kull blev de som Inger byggde vidare sin uppfödning på.

Vidjas Black Bonnie (Ingers sista schnauzer) med affenflocken

Trolljäntans Fantomen

Trolljäntans Cizzmet Kaisersdotter

Hedersuppfödare

Ingers ambition i utställningsringarna var inte att bli BIG eller BIS utan hon ställde ut för att meritera sina avelshundar till champions. En av de framgångsrikaste var Trolljäntans Cizzmet Kaisersdotter. Hon fick 11 Cert på 13 utställningar och blev SE UCH, NO UCH och INT UCH. Hon blev också årets tik schnauzer 1992.

Inger har alltid hyllat samarbetet med uppfödarkollegorna och hade stor hjälp av Argenta och Susanne Allmén i ringen.Cizzmet fick två fantastiska kullar som förlöstes med kejsarsnitt. Då var Inger färdig att ge upp, men tack vare stöd och uppmuntran från Argentas Birgitta, Boel och Gunilla blev det en fortsättning.
Totalt blev det 36 kullar efter 19 tikar och 24 hannar. Alla var SE UCH utom två av tikarna. Många uppfödare har ”Trolljäntor” i sina stamtavlor och en del började sin uppfödning med hennes hundar, bland andra Monica Håkansson, Schnaublack och Maria Ringbom, Pinnsveins.

Inger var med i SSPKs styrelse och efter att rasklubbarna bildades också i Schnauzerringens styrelse varav ett år som ordförande. Under den perioden togs ”mellan” bort.
År 2002 tilldelades Inger uppfödarmedalj och vid SSPKs 70-års jubileum blev hon hedersuppfödare senior. Numera är det affenpinscher som gäller även om hjärtat för schnauzern finns kvar.

Hon önskar att uppfödarna ska samarbeta vilket hon själv alltid har gjort med många av dagens och gårdagens uppfödares samt att det finns en positiv anda och tonläge i alla sammanhang. Att bibehålla kvalitén i rasen både mentalt och fysiskt är viktigt och avel utan att ta hänsyn till HD anser Inger absolut inte är önskvärt.

Inger vill tacka alla fina valpköpare och kollegor och finns alltid tillgänglig för pep och hjälp.

Den här texten är ett kort sammandrag av ”Trolljäntans Kennel - svart schnauzer under 30 år”. Hela texten finns på SSPKs hemsida:

Jaime Joyce De Preaar, fransk import

Trolljäntans Leading Lady

Stahlkrieger Nordic Lord, USA import

Bilder Inger Ny Nilsson och Boel Niklasson

Uppfödare presenterar sig

Kennel Scarlight.

Uppfödare av Schnauzer P/S
Pia och Jan Andersson Skurup.

Som liten blev jag biten av grannens hund vilket resulterade att jag blev hundrädd. Det skulle ta nästan 30 år innan jag övervann den rädslan och det genom att skaffa egen hund.

1992 kom han in i vårt liv Flay-Goones Cameron kallad Chip.
Det blev en ny era i mitt liv.Första halvåret var väldigt jobbigt eftersom jag ännu inte hade kommit över rädslan. Jag började med att gå valpkurs på brukshundsklubben och det var en pärs. Chip var en schnauzer ut i tåspetsarna och var mer i de andra kurserna än i sin egen. Efter varje träning kom jag hem gråtande och smutsig och sa till Jan att det var sista gången jag gick dit. Men skam den som ger sig.Jag tränade och kämpade och döm om min förvåning när jag vann första pris på avslutningen i lydnad 1. Efter att Chip drivit med mig hela kursen går vi ut och gör hela lydnadsprogrammet perfekt.

Halcyons Kloe

1995 var det dags för nästa hund. Sketchbook Foreign Diplomat (Fame) importerades från USA. Då började planerna på att ta en kull valpar att födas.

Vår första kull kom **1998** med 4 underbara valpar. 1999 var det dags för nästa kull och det resulterade i 6 valpar.
Fick förfrågan från Fames uppfödare Liz Hansen i USA om en hanvalp. Vi bestämde oss för att skicka Scarlights Seasar. Han överträffade all förväntan. Amerikansk Champion ,vinstrikaste schnauzern i USA 2003 , 2004 , 2005.BIR vinnare i WESTMINSTER KC 2003,2004,2005,2006, 3 BEST IN SHOW vinster, Agility och spårchampion.

2001 var det dags för nästa import. Halcyons Kloe kom från Pat White i USA. Hon blev stammoder till våra avkommer framöver.

Vi anordnar valpträffar för alla våra kullar och hade en kennelträff när vi firade 15 år som kennel.

BPH är något som ligger mig varmt om hjärtat.Än så länge har 16 st genomfört det med skott. Till hösten är det dags för vår senaste kull att testas.

Under åren har det blivit 136 valpar och många härliga valpköpare som bidragit till fina resultat både i utställningsringarna och på tävlingsbanorna men framförallt gett våra valpar ett underbart hem. Vi ser framemot många härliga år med denna underbara ras.

Valpträff

Från valplådan

Text och foto: Pia och Jan Anderson

Uppfödare presenterar sig

Kennel Schnaublacks

Uppfödare av svart Schnauzer och svart Dvärgschnauzer. Roger och Monica Håkansson, Strängnäs

Gretas valpar

Målsättningen är att föda upp mentalt sunda, fysiskt friska och rastypiska lacksvarta hundar. Vi tummar inte på de gamla reglerna med att hundarna ska vara officiellt utställda med Excellent eller Very Good och höftledsröntgade med HD-A eller HD-B. För att hitta rätt avelshundar måste vi ibland välja bort hundar vi gillar och då lägga ner arbete och restid för att finna dom som uppfyller våra krav. Vi har idag fött upp 20 kullar med en inavelsgrad på i snitt 0,39%.

Varför Schnauzer? Jag, Monica har önskat ett liv med hund sedan jag flyttade in i Rogers liv för väldigt länge sedan. Som barn hade min familj flera blandrashundar, katter, undulater, fiskar samt vita dansmöss hare och svan. Roger var allergisk mot pälsdjur inklusive hundar, inte alla raser men många. Vi flyttade till en ny bostad och när Roger sa att här skulle man kunna ha hund var saken klar. Vi hittade då rasen med det lilla extra och som Roger kunde tåla. Billy blev vår första schnauzer som tyvärr var krypochid och blev enligt den tidens kunskap kastrerad.

Året därefter kom en tik på foder. Det var Trolljäntans Leading Lady och med henne började tankarna på valpar gro. Lady var väldigt framgångsrik i utställningsringen och en jättetrevlig och bra schnauzer. Tack Inger Ny-Nilsson, Ladyns uppfödare för alla hundäventyr vi haft tillsammans.

Vad skulle vi heta som uppfödare? På den tiden skickade man in 3 namnförslag och fick svar OK eller inte. Kennel-Leading Lady, -Black Lady, -Black Label, sorry upptagna, Håkansson blev lite tillspetsat -Hawkins, -Carbon, -Licorice no,no sedan tre nya innehållande Schnaublacks som blev godkänt 20010118.Våra 2 första kullar föddes på Lidingö. Vi flyttade till Skåne och Österlen där vi bodde 2003-2011. Här föddes kullarna C-O. Vi fick nya kontakter och ställde ut i Danmark, Norge, Tyskland, Holland och Polen. Därefter blev det Stockholm igen där våra barn och barnbarn bor och vi hamnade lantligt utanför Strängnäs 2011.

Livet med hundar och valpköpare har varit och är roligt och stimulerande. Några har tagit kullar på valparna från oss och startat egen uppfödning. Fodervärdar och valpköpare blir vänner för livet och en del är engagerade, följer med till utställningar och hjälper till. Stort tack till er alla.
Vår svåraste förlust är Damp-Doris eller Little Lady som hon hette. Doris tog sig från tomten i Skåne och ut på stora vägen. Hon blev påkörd och dog i bilen på väg till veterinären, endast 8 månader gammal. Vi sörjer den underbara tokan ännu.
De härligaste stunderna är alla utställningar vi deltagit i och samvaron med andra kennlar. Ett speciellt ögonblick var när Schnaublacks Diana som 14 åring 2019 blev bästa veteran. Hon blev 15 år den 8 april i år. Diana kallas Russin och finns hos Renée Pierrou, Kennel Raggen. Tack Renèe för att hon får bo med dig.

Text och bilder Roger och Monica Håkansson.

Till sist

Cubits Raffe bland vitsipporna
Fot Kerstin Levin

Tack våra Sponsorer Ronden2019

4DOGS

4dogs.se

HUNDGOTT

Agria Djurförsäkring

KONTORS PROFILEN
e-handel med personlig service

Moller Bil
Västerås

TROLLÖ
LEDARSKAP&FINANS

CityPet

FOUR FRIENDS

Sponsring och Medlemsrabatt

Troligen världens bästa pälsvårdesserie....

CityPet

www.citypet.se

Medlemmar i Schnauzerringen får 10% rabatt på Citypets produkter - ange kampanjkod: Perser2019